સ્ત્રી મનોરંજક

ગરબાવળી.

રણછોડજીના ગરબા સાથે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

મહાદેવ રામચંદ્ર જાગુષ્ટે બુકસેલર.

ત્રણ દરવાજા—અમદાવાદ.

અમદાવાદ.

ધી જૉબી પ્રિન્ટિંગ વર્કસ.

સંવત ૧૯૬૨ સન ૧૯૦૬

ડાકોરના રણછોડજી મહારાજનો ગરબો.

અલબેલીરે અંબે માત, જોવાને જઈએ એ રાગ.

છોગાળા છબીલા છેલ, રણછોડ રંગીલા;
કરી બોડાણાપર મેહેર, હો મોરલીવાળા. ટે.
અકળ કળા અલબેલા તારી, પાર ન પામે શેષરે;
વેદ વીસારી વીસ્મે પામ્યા, સમજ્યો નહી લેશ રણછોડ, ૧
મહા મોટમ મહારાજ તારી, મુખથી કેમ કેહેવાયરે;
સમુદ્રમાંથી ચાંચ ભરે જેમ, પક્ષીની તરૂષા જાય. રણછોડ. ૨
મંદગતી મહારાજ મારી, મલીન મારૂ મનરે;
સરણે રાખો સામળીઆ, મને જાણી તમારો જન. રણછોડ. ૩
દ્વારકાના વાશી રાય, રણછોડ તમારૂ નામરે;
ઘણી દયા ગુજરાત ઉપર કરી. આવ્યા ડાકોર ગામ. રણછોડ. ૪
બોડાણાની ભક્તિ ભાવી, ભુદરજી ભલી તમનેરે;
અઢળકઢળીઆ ધરણીધર, દુલભ છો આગમ નીગમ. રણછોડ. ૫
ધન બોડાણા ધીરજ તારી, ધન ધન તારી માતરે;
પાતર્ણ ચો પોતાના કીધા, હેતે લીધા હાથ. રણછોડ. ૬
સીત્તેર વરશે શેવા કરીને સામળીયો સમજાયારે;
ડાકોરથી તો દવારકાં માંહે, વરસે બે ત્રણ ફેરી ખાવા રણછોડ. ૭
કેરમાં તુળશી વાવીરે. જઈ ચતુરભુજને ચડાવીરે;
પ્રભુજી તો પ્રસન થયાને દીલમાં દયા આવી. રણછોડ. ૮
અલબેલો બોલ્યા એમ, મુખથી બોડાણાની સાથને;
એકાંતે આવીને કહ્યું, તે કોઈ ન જાણે વાત. રણછોડ. ૯
ઘણા દિવસ તેં મારે કાજે, મોટુ કષ્ટ કીધુરે;
વપુ તારૂ વૃધ થયું, તે જોપ મારૂ મન બાંધુ. રણછોડ. ૧૦
તે માટે હું તારી સાથે, આવું તારે ગામરે;
તારે ચરણે નથી ચલાતુ, તે માટે જવું ધામ. રણછોડ. ૧૧

કહ્યું મારૂં માની કાલે, જા તું ડાકોર ગામરે;
વેહેલ લાવ તું વાત ન પુછે, મનમાં રાખી હામરે. રણછોડ. ૧૨
બોડાણો કહે બાપજી, હું વેહેલ કયાંથી લાવું રે;
મારે ઘેરતો નથી મહારાજ, કેમ કરીને આવું. રણછોડ. ૧૩
મોહનજી કહે માગી લાવો. જેવી તેવી વેહેલરે;
જાત જોવાનું કામ નથી બે જોડી લાવે બેલ રણછોડ. ૧૪
બોડાણાને વચનજ આપી. વિદાય કીધો વળતીરે;
વનમાળી કહે તારે મારે, વાત આવી છે મળતી. રણછોડ. ૧૫
વરૂં કહીને વીઠલજીને, ચરણે પડયો કરજોડીરે;
લાજ માારી લટકાળા, તમો રાખજો શ્રી રણછોડ રણછોડ. ૧૬
અતી આતુરતા અંગમાં, ને આવ્યો ડાકોર ગામરે;
પાડોશીને પેરે કહી, મારે તમ સરખુ છે કામ રણછોડ. ૧૭
ઉપકાર માનું તમ તણો જો, આપો બળદને વેહેલરે;
જાવું દ્વારકાં છેલે ફેરો, તીકમજીની ટેલ. રણછોડ. ૧૮
પુરવાશી પાડોશી કહે બાઇ. જેવી તેવી મળશે;
જેમ તેમ કરીને જોડી ભાઇ, ભાગ્ય તરૂ ફરશે રણછોડ. ૧૯
એવું સાંભળી ઉઠયો પોતે, વારૂ કહી વેહેલ જોડીરે;
વેલા કરતાં વનમાળીનો, મંદીર પાછળ છોડી. રણછોડ ૨૦
ગુગળી સઉકો હસવા લાગ્યા કઉતક સરખી વાતરે;
બોડાણો તો આણી આવ્યા, લેઇ જગતને નાથ. રણછોડ. ૨૧
વેહેલને બે બળદ જોતાં, હસે છે મુખ મોડરે;
અરે ભાઇ ભુતળમાં ના મળે. આવી બીજી જોડ રણછોડ. ૨૨
બોડાણો કહે હસો ભાઇઓ, હસવા સરખી વાતરે;
ઇશ્વર ઇચ્છા કોઇ ના જાણે કેવું થશે પ્રખ્યાત. રણછોડ. ૨૩
સંધ્યા થતને સેન કરાવ્યું, રણછોડજીને રંગભેરરે;
અરધી રાતે ઉઠયા પોતે પ્રિતમે કરી પેર. રણછોડ. ૨૪
તાળાં તોડયાં ભુંગળ ભાગી, આવ્યા મંદીર બાહારરે;
બોડાણાની પાસે આવી, પ્રેમે કરયો પોકાર. રણછોડ. ૨૫
જાગ જાગ તું ઝટપટ કરીને, વીઠલ કહે વેહેલ જોડરે;

બોડાણો ઝબકીને જાગ્યો; દીઠા શ્રી રણછોડ — રણછોડ. ૨૬
ગદ ગદ કંઠે ગળગળતુ બોલે, થર થર ધ્રુજે અંગરે;
ગોવીંદજી હવે શી ગત થાશે, તમો રાખજો રંગ — રણછોડ. ૨૭
બળદ તો બેસે ને ઉઠે ચાલે નહી લગારરે;
પ્રાતસમે તો પકડશે મુને. મારસે બહુ માર — રણછોડ. ૨૮
જગજીવન જેમ તેમ તેમ કરતુ. ઝાંપા સુધી કહાડરે.

હાંકીસ હું પછી હેત કરીને, માનીશ તારો પાડ — રણછોડ. ૨૯
જેમ તેમ કરતાં ઝાંપા સુધી, પાછલી રાતે પોહોચ્યારે;
રાશ પરોણો પોતે લીધો, બોડાણો માંહે સુતા — રણછોડ. ૩૦
વેગે વહેલ ઉડાડી પોતે. અંત્રીક્ષથી અસમેંતરે;
ઉમરેઠને ડાકોરની વચ્ચે, આણીને તે મેલે. — રણછોડ. ૩૧
બોડાણાને કેહે જગજીવન. જાગી જોને વટરે;

પ્રાતઃ થયો ઉઠ આળસ મેડેથી. જો આવ્યો કાંઇ ઘાટ રણછોડ. ૩૨
આંખ ઉઘાડી ઉંચું જોયું; બોડાણે તેહીવારરે;
સામળીયા રીઝાડો મારા ગામ તણો ગીરધાર — રણછોડ. ૩૩
અસએત્રો ઉતરીયા હેઠે, લીંબ તળે લટકાળોરે;
વિસરામ કીધો વાલાજીએ. શ્રમીને થાક ટાળ્યો. — રણછોડ. ૩૪
લીંબડાનુ લટકાળા તમે, એક ડાળ કીધું મીઠુ રે;
કર અડકાડી કડવાસ કાહાડી, તે સહુએ નજરે દીઠું. રણછોડ. ૩૫
પાત[illegible] ત્યાં પગલાં પડ્યાં, પોતાનાં સાક્ષાતરે;

અદ્યાપી એંધાંણી તેની. સરવે જાણે વાત — રણછોડ. ૩૬
એમ કહી અલબેલો આવ્યા, દડગડ ઠાકોર ગામરે;
બોડાણા પ્રતે એમજ બોલ્યા, અને રહેવાને કર હામ. રણછોડ. ૩૭
[illegible]શીવર કહે ધામ તજયું મેં, તે સહુકે એ જાણ્યુ રે.

મંદીરમાં મુજને નહી દેખે, જયારે વાશે વાહાણું. રણછોડ. ૩૮
ધસમસ કરતા ધઇ આવશે, ગુગળી ઘરવળ રે;
સામળીયો કહે મુજને સંતાડી, તુ ઝાલી બેશને માળ. રણછોડ. ૩૯
ગોમતીમાં ગોવીંદજી પેઠા, વાવ્યમાં તનધારીરે;

ગાળો દેતા ગુગળા આવ્યા થોડે દીવસે ચાલી રણછોડ. ૪૦
બોડાણાને બાંધી લાવો ગુગળી એમ બોલ્યારે;
બોડાણો બોરસ થઇ ગળતા, ગયા સહુના પેહેલા રણછોડ. ૪૧
આવતામાં આંખ ચઢાવી, ગુગળીએ વીકરાળરે
ચોર તું કેમ ચોરી લાવ્યો, ભુદરજી ભુપાળ રણછોડ. ૪૨
બોલ બોલ કહી બરછી મારી, મુરછાગત તે પડ્યોરે;
અંગીકાર કરી અલબેલે, હરીએ દાસે પેડો રણછોડ. ૪૩
ગોમતીમાં રૂધીર થયું, તે જાહેર જુગ મોઝારરે:
એ એંધાણે અલબેલાજી, સોધી કાડ્યા નીર બહાર રણછોડ. ૪૪
એ વચને ત્યાં બળવત બોલ્યા, હું હવે નહી ત્યાં આવું રે.
મુજ બરાબર સોનું લઇને, કરો તમે મન ભાવ્યું રણછોડ. ૪૫
લાલચમાં લપટાયા સરવે, લોભમાં લેવાયારે:
સરકાર સરવે પંચ મળીને, તાંસ તારે લાવ્યા. રણછોડ. ૪૬
સામાસામી લખ્યું લઇને, બોડાણો એમ બોલ્યો રે;
એકાંતે અલબેલા સાથ; પ્રીતે પડદો ખોલ્યો. રણછોડ. ૪૭
મહારાજા મુજ પાસ નથી, વાલ કેરી વીંટીરે;
સોનું જોઇએ શામ બરાબર ચીતમાં ચીંતા પેઠી રણછોડ. ૪૮
ગોવિંદજી કહે ઘેર જઇને, ગંગાબાઇને પુછોરે;
સવા વાલની વાળી છે, લાવો ક્યાં તમે પુછો રણછોડ. ૪૯
ઘેર આવીને ગંગાબાઇને, વાત કહી વિસ્તારીરે;
વાળી લઇ વનમાળી તેડે ગોવીંદની ગત ન્યારી રણછોડ ૫૦
ત્વરત લઇને તારે આવ્યા, વાળી રાખી પાસરે:
લજ્જા રાખીને લટકાળા, હું ચરણ કમળની દાસ. રણછોડ. ૫૧
વડના ડાળે ત્રાંસ બાંધ્યાં, ઠાકરજીને તોળ્યારે;
વાળી નનેમી વાલમ કરયા, પછે જોઇને સહુકો બોલ્યા રણછોડ, ૫૨
આંખા થઇને બ્રાહ્મણને ગુગળી ગયા દેહેરે;
હાળા તુજમાં કપટ ભરયું છે, આંકેરી રહેછે રણછોડ. ૫૩
બાળપણે તે મામો મારયો મથુરા નગરી માંયરે;

આજ લગી અમને અથડાવ્યા, હવે જઈએ ક્યાંય રણછોડ ૫૪
પ્રભુ કહે પાછા ફરો. જાઓ દ્વારકાં મોઝારરે
સ્વરૂપ મારૂ સેવંત્રીમાં છે, તે કહાડજો બહાર રણછોડ ૫૫
નીરાશ થઇ નીસાસો મુકો, ગુગળી ઘેર પધારયારે,
સેવંત્રીમાં જઇને જોયું, પ્રભુ ત્યાંતો પધારયા, રણછોડ ૫૬
સંવત બારને બારમાં, પ્રભુ બકો કશી ન રાખીરે.
દયા કરીને ડાકોરમાં આવ્યા, તે સરવે પુરે સાખી રણછોડ ૫૭
વરસ પાંચસે અગનોત્ર સુધી, અલએત્ર એમ કીધુ રે;
ત્યાં લગી તે ગોમતી તીરે, સઉને દરસન દીધું રણછોડ ૫૮
અભેસંગ એક રાજા આવ્યો, મારવાડથી મોટોરે;
પીતાજીશુ પરપંચજ કીધો, મનમાં મેલ છે ખોટો રણછોડ ૫૯
તેણે મન માન્યું મોહનજીનું, મંદીર તો આદરવુ રે;
જગજીવનને જોગ મેળવવા, પરમેશ્વરનું કરવું, રણછોડ ૬૦
કારજ કીધું જાણી વજીર, રતનસીંગને તેડરે;
મોહનજીનું મંદીર મોટું, કરવુ દીવસ થોડે રણછોડ ૬૧
મંદીર કરીને માહારાજને, પધરાવ્યા ત્યાંથી પ્રીતેરે;
સંવત સતર એકાશીમાં, રંગલો રંગ રીતે રણછોડ ૬૨
માણેકહારીએ મેળો કીધો, મોહનને મન ભાવેરે;
વધ્યુવ વાજીંત્ર સેઇ, સરવે સમાજે આવે રણછોડ ૬૩
મોટુ માહાતમ જાણીને, જન સરવે દરસણે આવેરે;
જેઃ સામગરી શણગાર સારા, સામળીયાને લાવે રણછોડ ૬૪
મેળો મહાભારત થયો, તે મંદીરમાં ન માયરે;
જગજીવનને જોવાને તો જન ઘણા ત્યા જાય રણછોડ ૬૫
ત્યારે માહારાજે મનસુબો કીધો, મંદીર મોટુ કીજેરે;
ઉંચે આસને તમો બેસીને, દરસન સઉને દીજે. રણછોડ ૬૬
ત્રાંબેકરને તરત કહ્યું, તે ક્ષણું ન લાગી વારરે;
ડાકોર મધ્યે દોડી આવ્યો, પુનાનો રહેનાર રણછોડ ૬૭
આવીને અલબેલા કેરૂં, આરંભ્યુ મંદીરરે;

સલાટ સારા શોધી કહે છે, વેગે કરજો ધીર રણછોડ ૬૮
કામ કરતાં કસર ન કરશો, પઇસો પુરો પાડું;
ધન્યનો ધરણીધરનુ સરવે, શ્યામ મુગતક ગાડું રણછોડ ૬૯
પાયામાં તે પથર પુરયા, સીસું ઢોળ્યું સારરે;
મોહનજીનું મંદીર કીધું, શોભાનો નહી પાર રણછોડ ૭૦
મહારાજનું મંદીર થયુ, ત્રીજે વરસે તઇયારરે;
પ્રભુજીને પધરાવા તણો; કીધો છે નીરધાર રણછોડ ૭૧
સરવ મળીને સામળાંયાની, પાસે આવ્યા પ્રીતેરે;
મહુરત જોવા મોટા જોશી, તેડાવ્યા રંગ રીતે રણછોડ ૭૨
મહુરત જોઇને જોશી કેહે છે, મંદીરમાં પધારાવોરે;
મોટું મહુરત આજ દહાડો, ફરી ન આવે આવો રણછોડ ૭૩
અલબેલાજીને હિયડે પણ, ખસે નહી તલ માત્રરે.
વીચારી સહુ વિસમે પામ્યા, ગળીયાં સહુનાં ગાત્ર રણછોડ ૭૪
શુ થાશે સામળીયા મોટું મંદીર મીથ્યા થાશેરે.
તાંબેકર કહે ટેક રાખજો, લજાન મરી જાશે રણછોડ ૭૫
પન્ય કાન ગડુ પેકીન ાં, પાતળીયા પધરાવ્ય રે.
તોયે પણ મોહન ન માને, મોટે મંદીર જાવા રણછોડ ૭૬
સાંજ પડીને સહું કોઇ થાકયા, કાંઇ ન સુજે વાતરે.
અલબેલાને એમ ગમ્યું નહી. હેઠા પડીયા હાથ રણછોડ ૭૭
પ્રભુએ પેરયો પુરવાશા, કોઇ બોલ્યો આવી વાત:
જુગજીવનને જોઇએ બધાઓ, ભોડણાની જાત રણછોડ ૭૮
તેના કુળમાં કોઇ હોય તો, અલબેલોજી ઉઠેરે;
ખોળ કરીને ખબર મંગાવો, તો ત્રીકમજી તઉઠે રણછોડ ૭૯
સોધ કરીને શોધી કહાડયો કુળ મધેનો કોઇરે.
જોતામાં જુગજીવન કરું, મન રહ્યુ છે મોહી રણછોડ ૮૦
અલબેલાને અંગે અટકયા સંગે સઘળો સાથરે;
અંત્રીક્ષથી ઉઠયા અલબેલો, તે કોઇના જાણે વાત રણછોડ ૮૧
... ની પતળીઓ લઇને, મોટે મંદીર આવ્યારે;

સીંઘાસન ઉપર રામણીઓ, હરજી હેતે આવ્યા　　રણછોડ ૮૨
સંવત અઢાર અઠાવીશે, પ્રીત કરી પધારયારે;
સહુને સુંખ આપ્યું આમણીએ, અંગે રંગ વધારયા　　રણછોડ ૮૩
બોડાણુનું બંદ જણાવા, વંશ બોલાવ્યા વહાલેરે;
ત્રાંબેક્ર તેને તેડીને, સરપાવ સારા આલે　　રણછોડ ૮૪
ડાકોર કીધું દ્વારકાં, તે ત્રીકમજી તત્કાળેરે;
લત લત મારી લેખે લખજો, તમે પિતા હું બાળ　　રણછોડ ૮૫
સીંઘાસણની શોભા સારી, આરસનું માંહી કામરે,
મધ્યે મોહન તમો બીરાજો, જોવા સરખુ ધામ　　રણછોડ ૮૬
ચરણ કમળનું ચીતાવણ કરતાં, ચીતા ચીતા ઓલાયરે:
નેપુરં ઝાંઝર ઘુઘરીઓ, અલબેલા લેવુ બલાય　　રણછોડ ૮૭
પીતાંબર પીળુ છે તેની, કસબની છે કોરરે;
જડીત્ર કંદોરો જોડે શોભે ઘુઘરીનો ઘમઘોર　　રણછોડ ૮૮
કસબી વાઘો કનક સરીખો, પટકો પીળો શોભેરે;
લેહેર કસબની છેડ ઉપર, અલબેલાને ઓપે　　રણછોડ ૮૯
ચારે હાથે ચતુરભુજને, કડાં ચુનીઓ વાળારે;
સાંકળી અંગે સારી શોભે, બાજુબંધ નખરાળાં　　રણછોડ ૯૦
આંગળીએ અંગુઠી હિજવણ વેઢ અને વીંટીરે;
પુંચી સાંકળાં પાતળીઆને, મુખમાં મોરલી મીઠી　　રણછોડ ૯૧
મોતી માળા ત્રણ તેવડી, અલબેલાને ઓપેરે;
મોહનમાળા મોટી માંહે, ચરણે જઇને ચોપે　　રણછોડ ૯૨
સોનાની સાંકળીઓ હારો, હુમ હુમીઓ માંહી ઝળકેરે
સંખ ગદા પદ્મને ચકર, ચારે હાથે ચળકે　　રણછોડ ૯૩
ગળેબંધ ગળામા સોહીએ, કાને કુંડળ મોતીરે;
જડાવનું તીલક જદુવરને, અખંડ જ્યોત ઉદ્દોતી　　રણછોડ ૯૪
મુગટ મનોહર માહારાજનો, જુગમાં ન મળે જોડરે.
મધ્યે ચુનીઓ ચળકે ઝાઝી કલકીનો તોકો　　રણછોડ ૯૫
અદભુત રૂપ આનંદમાં ન આવે, એક રસના શું ભાખુરે;

અપાર તેનો પાર નથી, હું કેમ કરી ઝાંખું રણછોડ ૯૬
જેને જેવો જોઈએ તેને, તેવો અલબેલેરે.
ગવાય તેમ ગુણ એના ગાજો, રખે મુંગો બેશો રણછોડ ૯૭
ધન બોડાણા ધીરજ તારી, ભગવતને તે બાંધ્યારે.
જોગી મુનીને જે છે દુર્લભ તે પ્રભુ તુજને બાંધયો રણછોડ ૯૮
ડાસરામાં ઠીક નીકળયો, પ્રગણામાં પ્રીતરે;
દુનીયામા તે ડંકો કીધો, ડાકોરમાં રહે રંગ રીતે રણછોડ ૯૯
ચાર જુગમાં જાણ થયો તું, બોડાણો બલીહારીરે;
તન મન ધન તે ત્રીકમ ઉપર, સરવે નાંખ્યુ વારી રણછોડ ૧૦૦
અલબેલાને અરજ અમારી, એકાંતે તમે કહેજોરે
અવગુણનોતો આંક નથી, તમે સામળીયાજી સેહેજો રણછોડ ૧૦૧
જો મોહન મનમાં જાણો તો, જુગમાં ન મળે જોરરે.
ત્રાહ ત્રાહ શરણાગત રાખો, રંગીલા રણછોડ રણછોડ ૧૦૨
જેજે અવગુણ જાશો તે પ્રભુ, મુજમાં ભરયા ભરપુરરે.
આળ કરો તો ઉડી જાવું, જેમ આકડનું તુર રણછોડ ૧૦૩
સામળીઆ તમો સામુ જુઓ, સ્નેહ ધરી શામરે.
મન ફેરવો મોહન મારૂં, સેજે થાએ કામ રણછોડ ૧૦૪
ચરણ કમળમાં ચીતડું મારૂં, તાણીને તમો રાખોરે.
ધણી થઈ ગીરધારી મુજને, તરછોડી ના નાંખો રણછોડ ૧૦૫
બેઉ કરજોડી ચરણે લાગુ સો સો કરૂ સલામરે.
રણછોડને તમે રાખ્યા રશીયા, ખાના જાત ગુલામ રણછોડ ૧૦૬
રાય રણછોડનો ગરબો, જે કોઇ ગાશે પુરણ પ્રીતેરે,
તે ઉપર રીઝે રંગીલો, રસબસ થઇ રંગ રીતે રણછોડ ૧૦૭
સહુ મળીને સાંભળજો બાઈ, કહુછું વારંવાર.
ભુલ્યું ચુક્યુ માફ કરજો કરતા છે કીરતાર રણછોડ ૧૦૮
સંવત અઢાર અગનોતરે આઠમ આસો માસરે;
કૃષ્ણ પક્ષને રવીવારરે, ગુણ ગાય છે રણછોડદાસ રણછોડ ૧૦૯

શ્રી અંબાજીના મહિના.

કારતક માસે કરૂણા કરો મુજ માતરે | મા અંબાજી.
અલબેલી અંબા સાંભળ માહી વાતરે | મા અંબાજી. ૧
વાત સાંભળીને સમરૂ શ્રી હરી નાથરે | મા અંબાજી.
તારા દરશનની મને મોટી અંબા આશરે | મા અંબાજી. ૨
માગશર માસે મન મળવા અકળાયરે | મા અંબાજી.
વારી ઇચ્છા કરતાં અંબા દિન વહિ જાયરે | મા અંબાજી.
દીન વહિ જાયને આશા મુજને મોટીરે | મા અંબાજી.
તારા રંગમંડપમાં હું નવ આવી લોટીરે | મા અંબાજી. ૪
પોસ માસે મુજને મળવા સોસરે | મા અંબાજી.
મુજ રાંક ઉપર શો ધરવો રોશરે | મા અંબાજી. ૫
રોશ ન ધરીએ તમેછો દેવી દયાળીરે | મા અંબાજી.
જેનુ નામ ધરાવે સેવક જન પ્રતિપાળરે | મા અંબાજી. ૬
મહા મહિને કાંને વરત સાંભળ્યાં તમારાંરે | મા અંબાજી.
મા શું જુઓછો કુડાં કરમ અમારાંરે | મા અંબાજી. ૭
કુડાં કરમની કરણી છે મધ્યાનરે | મા અંબાજી.
તારા દરશનનું મને મોટુ અંબા ધ્યાનરે | મા અંબાજી. ૮
ફાગણ માસે ફરી ફરી ઉઠે અંગરે | મા અંબાજી.
રંગ ભરયાં મનડાં ન કરશો ભંગરે | મા અંબાજી. ૯
ભંગ ન કરશો તનકુ અમારૂ તક્ષણેરે | મા અંબાજી.
ચીત અમારૂ ચરણે આવી અટકેરે | મા અંબાજી. ૧૦
ચઇતર મહિને ચિંતા મુજને ઝાઝીરે | મા અંબાજી.
જન્મ ધરી નવ નીરખ્યાં અંબા માજીરે | મા અંબાજી ૧૧
નવ નિરખ્યાં મેં અંબા અકળ સ્વરૂપરે | મા અંબાજી.
વળતાં ક્યાંથી દેખીશ માનાં મુખરે | મા અંબાજી. ૧૨
વૈશાખ મહિને વરશ જાય દેહ નાહીરે | મા અંબાજી
માં હવે વળતી વેળા રહી છે માહીરે | મા અંબાજી. ૧૩
વેળા માહીને માથે મારૂ દુખરે | મા અંબાજી.

હું ક્યારે દેખીશ માનાં મુખરે મા અંબાજી. ૧૪
જેઠ માસે મુજને તેડો ઠેઠરે મા અંબાજી.
નહિ તેડો તો જીવણ જાશે વેઠરે મા અંબાજી. ૧૫
વેઠ જાશે ને મિથ્યા થાશે જન્મરે મા અંબાજી.
ભાગ્ય નથી પણ ઓછાં અમારાં કરમરે મા અંબાજી. ૧૬
અસાડ માસે અટક ન ધરીએ મનરે મા અંબાજી.
તારા દરશન માટે તરસે મારૂં તનરે મા અંબાજી. ૧૭
તન તલસે તે દયા ન આવે મારીરે મા અંબાજી
મા દયાળી દીલથી શું મુકો કાઢીરે મા અંબાજી. ૧૮
શ્રાવણ માસે સંઘ ભરાય બહુ ભારીરે મા અંબાજી.
મા જેને ઈછા હોય તે આવે તારે પારે મા અંબાજી. ૧૯
થા સંઘ ભરાયને ઇચ્છા થાયરે મા અંબાજી.
મા પાપી હોય તે નિશ્ચે પાવન થાયરે મા અંબાજી. ૨૦
ભાદરવા માસે શીદને મન ભમાવોરે મા અંબાજી.
તારા દુરલભ દરશન આપી તાપ સમાવોરે મા અંબાજી ૨૧
તાપ સમાવોતે શીતળ કરો સાથરે મા અંબાજી.
શીશ નમાવતી, પ્રાયશ્ચિત પ્રલે માનરે મા અંબાજી. ૨૨
આસોમાસે અરજ સાંભળીને વેહેલા રે મા અંબાજી.
મા આરાસુરમાં કરો આનંદની હેલોરે મા અંબાજી. ૨૩
હેલ્પ કરીને પુરો મનની આશરે મા અંબાજી.
મા શેવક જનને તેડો તમારી પાસરે મા અંબાજી. ૨૪
બારે માસ પુરણ કીધા માતરે મા અંબાજી.
મા વિષમપરી વિશ્વાસ ન કરશો ધાતરે મા અંબાજી. ૨૫
તેરમો મહિનો મહા ઉત્તમ કેહેવાયરે મા અંબાજી.
મા હરિ પ્રતાપે પુરસોતમ સહુ ગાયરે મા અંબાજી. ૨૬
પરસોતમ માસે સંઘ ભરાય બહુ ભારીરે મા અંબાજી.
મા ચાચર ઉપર તરતી ચાલે ચાળીરે મા અંબાજી. ૨૭
આરાસુરમાં નિત્યે આનંદ થાયરે મા અંબાજી.

કરજોડીને બાપો શેવક ગાયરે ગા અંબાજી ૨૮

બહુચરાજીના મહીના.

ચઇતરે ચંત ઘણું બાંધયું. નમી બહુચર આરાધું;
મન મારૂ ગોખે જઇ બાધું, શેવોને તમે શંખલપુરવાળી ૧
વઇશાખે વાવલીયા વાયા, માજીના ધ્વજ તળે આવ્યા.
અંબાજી મોટી છે માયા. શેવોને ૨
જેઠેતો જુગતી છે સારી, હરી બ્રહ્મ થકી ન્યારી
ગોખ ઉપર જાઉં બલીહારી. શેવોને ૩
અસાડે મેઘ ઘણા ગાજે છત્ર શીર બહુચરને છાજે;
ચોઘડીયાં નો અદભુત વાજે શેવોને ૪
શ્રાવણે સરેવડે એ વરસે, માજીને ભજશો તો તરશો;
નીકર તમે અભડાતા મરશો. શેવોને ૫
ભાદરવો ભલીપેરે આવ્યો, શેવકને મનસુખે થાવ્યો;
ખુડતાં બાવલડી સાજે. શેવોને ૬
આસોમસે આવી દીવાળી, આવ્યાં છે અંબાને કાળી.
ગરબે રમે મોટાં મહાકાળી. શેવોને ૭
કારતકે કોયલડી બોલે, ના આવે માજી તોલે;
તે જોતાં ત્રીભેવન ડોલે શેવોને ૮
માગશરે માન સરોવર નાહે, ચાચર આવી ગરબા તો ગાયે.
શેવકની મા કરજો સાહે. શેવોને ૯
પોશે પ્રીત ઘણી ધારી, પાંડવ લીધા ઉગારી.
કૌરવ સરવે ગયા હારી. શેવોને ૧૦
માહે તો મને નથી ગમતુ, મન મારૂ રહે છે ભમતુ.
મન મારૂ માજીમાં રમતું, શેવોને ૧૧
ફાગણે ફરતી હોળી. પેહેર્યાં માએ ચરણાં ને ચોળી.
કેસર બછાંટયાં છે લોળી શેવોને૧૩
બારે માસ પુરણ કીધા, દહીતને દંડ ભલા દીધા,
દૈતને ઉગારી લીધારે. શેવોને ૧૩

આસો સુદ બીજને ગુરૂવારે, બારે માસ થયા નિરધાર
વલ્લભની કરજો મા સારે. શેવોને ૧૪

રાધિકાજીના મહીના.

કોને સખી કારતક કેમ જાશે, કે વનમાં મોરલી કૃષ્ણ વાશે,
મહીનો દાની કુષ્ણ થાશે, કે જુમનાં જાવા દો પ્રાણી ટેક. ૧
કે માગશરે મન માહરૂં ગળીયું, વીખિયા ભાવથકી ટળીયું:
કે જેમ લુંણ પાણીમાં ભરયુ કે જુમનાં ૨
કે પોસે સોસ પડયા અમને, વાલાજી શુ નમીએ તમને;
કે દીલાસા દીધા છે અમને કે જુમનાં ૩
કે માહે મકર તણે માતે. ફૂલડીયાં ઘેરંતી ખાધ.
કે વાલાજી મારા મથુરાંની વાટે કે જુમનાં ૪
કે ફાગણે ફેરફરે હોળી, કે આછાં ચરણાં ને ચોળી.
કે ચુંદડી મારી કેશરમાં રોળિ કે જુમનાં ૫
કે ચઇતરે ચતુર ચંત ધરતી, વાલાજીના ગુણ ગાતી ફરતી;
કે તારે મારે બહાલે કીધી નરતી કે જુમનાં ૬
કે વઇશાખે વાયા વાવલીયા, કે ઘેર પધારોને નાવલીયા;
કે દૂધડે ઘોડ તારાં પાવલીયાં કે જુમનાં ૭
કે જેઠે જગજીવન આવ્યા, કે સઉ લોક વધામણી લાવ્યા.
કે વાલા મારા કશુંએ નલાવ્યા કે જુમનાં ૮
કે શાવણે શરવડીએ વરસે; કે નદીએ નીર ઘણાં તરશે.
કે કેયલડિ ટહુકલિઆ કરશે કે જુમનાં ૯
ભાદરવો ભલીપેરે ગાજે, સઇયર ઘેર નલોણુ વાજે.
તો તો મારા રૂદીયા દાઝે કે જુમનાં ૧૦
આસો રેજની અજવાળિ, કે સેવ વણુ કે સુવાળિ;
વાલા થીના આશા દીવાળિ કે જુમનાં ૧૧
કે રાધા હાથે સોનાની ચુડી. કે રમતાં દીસે છે રૂડિ;
[illegible] સરવે ગયાં છે બુડિ કે જુમનાં ૧૨

તુળશીના મહીના.

ધન ધન પાટણ ગામ.

ધન તુળશી બાઇ ઉત્તમ નામ, સાંભળો ગુણવંતા ૧
અસાડે તુળશી રોપ રોપાશે;
દેવ દામોદરને નિંદ્રા નવ આવે સાંભળો ૨
શ્રાવણે તુળશી દેદોરે પાને.
હરખ્યા શ્રી નારાયણ તુળશીને નામે સાંભળો ૩
ભાદરવે તુળશી લેહેરેરે જાય;
હડે સોવરાવે શ્રી જાદવરાય સાંભળો ૪
આસોએ તુળસી આશા ભળુદાં;
દેવ દામોદરે ખોળામાં લીધાં સાંભળો ૫
કારતકે તુળશી બાળ કુંવારી
લગન ગીરધારિને પરણ્યા મેરારિ. સાંભળો ૬
માગશરે મહાવટડે હરીએ;
શિયાળે તુળશિનાં આણાં કરીયે સાંભળો ૭
પોસ માસે પડયારે પોકાર:
મહા મહીને શુધ બુધ ન ભુલે;
તુળશિ વિના ત્રિભોવન ડૂલે સાંભળો ૮
ફાગણે ફાગ ખેલેરે ગોવંદા;
પગરે પાવટડે હરી લલાટ ચંદા સાંભળો ૧૦
ચઇતરે ચંત બોલે હીડોળા;
હીંચોળે હીચે શ્રી કૃષ્ન કાળા સાંભળો ૧૧
વઇશાખે વનસ્પતી મોટી:
ઓળોને ખોળે મે રમત માંડી સાંભળો ૧૨
જેઠ માસે તુળશિ કરમાયાં,
સોળસે ગોપીયો પાણીડાં ચાલ્યાં, સાંભળો ૧૩
તુળશીને ક્યારે દીવા દીવલડા.

ફરી ફરી ફરતાં જાય એના જીવડા સાંભળો ૧૪
હું તમને પુછુંરે મારી તુળશિરે માતા.
કુણ તારી માતને કુણ તારો પીતા સાંભળો ૧૫
ધરતી મારી માતને આભ મારો પીતા.
દેવકી મારી સાસુ ને કૃષ્ન ભરથાર સાંભળો ૧૬

ચોભણુદાસના મહીના

કારતકે કોડામણ્યું રે, શિળો પુનમ કેરો ચંદ વાલા.
રાધાજી કરે હરીની વીનતીરે, ચરણે રાખો ગોવીંદ વાલા ૧
માગશરે મેલી ગયારે, પીઉ ગયા પરદેશ વાલા.
ભરજોબનમાં ભામનીરે, અબળા બળે વેશ વાલા. ૨
પોષ માસે પુછામણીરે, સાંભળ સહીયર વાલા.
શ્રીકૃષ્ણ ચાલ્યા દુવારકાંરે, સોલસે ગોપીનો નાથ વાલા. ૩
મહા મહિને મન માહરૂ રે, ચીતડુ વ્યાકુળ થાય વાલા,
સમણાં લાગ્યાં શી રામનારે, દીઠા જાદવરાય વાલા. ૪
ફાગણ માસે ફરકીયારે, વાગે છે તાલ મૃદંગ વાલા,
મધુરીશી વગાડે વાલો વંસળિરે, હોળિ ખેલે ગોવિંદ વાલા. ૫
ચઇતરે ચિંતામણીરે ના આવ્યો નાવલદાર વાલા
કોઇ લાવે પીઉની વધામણીરે, આપુ એકાવળ હાર વાલા ૬
વઇશાખે વન વેડિયાંરે, વેડિને દાડમ દ્રાખ વાલા.
કોયલડિ ટહુકા કરેરે, સરવે લાગે એનો સાદ વાલા ૭
જેઠ મહીનાના રણુ તપેરે, જેવા ઉનાળાના તાપ વાલા.
લંકામાં જવાળા પરજળેરે, ઉભા રહો રઘુનાથ વાલા ૮
અસાડ માસ ભલે ઉલટયોરે, થાય વીજળિઓના વેગ વાલા.
બલી હલદી બેની વાદળારે, વરસ્યા બારે મેઘ વાલા ૯
શ્રાવણ વરસે સરવડિએરે નદીએ નીરમળ નીર વાલા,
બીજે તે રાણી પદમણીરે બીજાય દક્ષણી ચીર વાલા ૧૦
ભાદરવો ભલે ગાજીઓરે, શિતલ ચડયો શરીર વાલા
ગેહેલીઓ બીજાનાં ઘર આંગણે પેહેડો બીજાય પરદેશ વાલા ૧૧

આશો મારો દીવાળડીરે. સુંદરી સજે શણુગાર વાલા
લેલાટ ટીલડિ શોહાગશુરે કંઠે અકાવળ હાર વાલા ૧૨
બારે માસ પુરા થયારે આવેલો અદક મસ વાલા.
ગાય સીખેને સાંભળેરે, વિનવે ચોભણદાસ વાલા. ૧૩

રણછોડજીના સાત વાર.

આદીતે આનંદ શ્રપયર કહુંછુરે ગીરધર શું ધરવાશ વૃજમાં રહુંછુરે સોમે પામ્યા સુખ શીરજી ફળીયારે શ્રી કંદજીનો લાલ મુજને મળીયારે આ મંગળે મને હેત હરીશુ લાગ્યુ રે, આ રૂદય કમળનુ બાણ હદયે વાગ્યું આ બુધ આવ્યો શુદ્ધ જોવા જઇએ. આ છાની ટરીએ ગુજ વાદલા થઈએ બ્રહસ્પતી ગુરૂ પરતાપ સુખેછે શ શહુને આ શખી ઘણો આનંદ રાખા વહુનેરે શુકરના શરત બોલ શહુને ગતા આ લેતા તાળિ હાથ રજની રમતા આ શનીશ્ચ સંદેસો હરીને કહજ્યો આ જોગ બન્યોછે આજરમવા આવે! આ શાત વાર જે ગાય નરને નારીય, તેનો વયકુંઠ વાશજ થાય હેવ મોરારી.

રણછોડજીની તિથ઼ીઓ

શખિ પડવે પુરાણુ શ્રમા જે કોઈ જાણે
રૂડા રણછોડજીનો ધરમ વેગે વખાણેયે; ૧
શખિ બિજે બોડાણેજી બોલ રહેછે આવેરે
રાખશો તો રહેશે તોલ, ઉપજે એવારે
સખી ત્રિજે તુળસિનાં વન પ્રભુને પ્યારારે
હાથમાં વાવે હરીના જન શોભે સારારે ૩
સખિ ચોથે આસ્યા જાય સઅમી વાટેર
રૂદયમાં રણછોડરાય મળવા માટેરે ૪
સખિ પાંચમે પંચા પય તડા તનમાં
સેવક હરીના જન મારા મનમાં ૫
સખિ છટ્ઠે તે છાપાં અંગ મોતીનાં ધરીશો
રાખે રૂદીયા સાથે રંગ હરે મન હરિયાં ૬
સાતમે સુંદર શ્યામ, મોહન મળીયાં

હુતો આવીશ તમારે ગામ ફેરા ફળિયા ૭
સખિ આઠમે સુંદર શ્યામ મોહન મળિયાં
પુરવ દેશમાં કરરી મેહેર પથમાં પેઠા ૮
સખી નુમે નમ્યા જાય આણી રાખે
શેવક સુતા સાંગી માંદી હરી રથ હાંકે ૯
સખી દશમે આવ્યા ઠાકોર હરજી રશીયા
તે ઠેકાણે ઠાકોર, વ્હાલો મારો વશીઆ ૧૦
સખી એકાદશીના દન ગુગળિ ઘેરયા
મધ રાતે આવ્યા મહારાજ હેરાણુ કર્યા ૧૧
સખિ બારશે બાંધ્યાં છે માલ શેવકથી છના
સોનુ તોસ લા વાલ પુંજમાં પામ્યા ૧૨
સખિ તેરશે ગુગળિ ઘેર પાછા ફરીયા
મધરાતે આવ્યા માહારાજ કારજ સરીયાં ૧૩
સખિ ચઉદશે ચરણુઅ્રત પ્રેમે પીધા
હરી કઠણ થયા નંદલાલ સંદેશા ન કીધા ૧૪
સખિ પુનમે પુજા થાય શોભા સારી
દરશન કરવાને જાય નરને નારી ૧૫
સખિ પદર તથો સાત વાર જે કોઇ ગાશે
તેને મળશે દ્વારકાનો નાથ વઇકુંઠ જાશે ૧૬

પંદર તથીઓ.

સખિ પડવે તે પંથે ચાલ્યા ગહા વનના તે મારગ ઝલ્યા ;
સાથે સીતાને લક્ષમણ બાળાં રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજો ૧
સખિબીજે મઢીમાં બીરાજે વજેવાં નદીયા તણાં નીર આજે
રામ મલી ગયા રૂડુ ગાજે, રઘુપતિ રામ રૂદેમાં રહેજો ૨
સખિ ત્રિજે તે વનની ઝાડીરે દશ પગ મંમાવ છે હાહાડીરે
સારી શોભા સિતાજીની વાડી રઘુપતિ રામ રૂદેમાં રહેજોરે ૩
સખિ ચોથે કેવડીઓ મેહેકેરે, ફાલ્યો ફુલ્યોને મોધરો મહેકેરે
એની લીલી લટાઓ લેહેકેરે રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે ૪

સખી પાંચમે પોપટ પાળ્યોરે પાંખશીલીને કાંઠલો કાળેરે
મુખે રામ ભણુતો ભાળ્યો રઘુપતી રામ હૃદેમાં રહેજોરે ૫
સખી છઠે છેતરવાને આવ્યોરે કુડો કપટી રાવણુ સાથે લાવ્યોરે
એ મુખનો મરઘ બનાવ્યોરે રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે ૬
સખી સાતમે શ્રી હરી સમર્થારે વાડી બેગિરેઉઃાડયા છે ભમરારે
દુંખ સહીને ઉપાડયા છે ડગરા, રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજોરે ૭
સખી આઠમે એના નીહાળ્યારે, ધનુષ્ય ધરીને મ્રગલો માર્યો
મ્રગ મરતી વખતે પોકાર્યો રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજો ૮
શખી નોમે તે નાંખ્યો તીરરે જઇ વાગ્યો મૃગ શરીર
વારે ધાજ્યો લક્ષ્મણુ વીર રઘુપતિ રામ રૂદેમાં રહેજોરે ૯
શખી ધશમે કહે લક્ષ્મણુનેરે બેની વીા બોલાવેછે તમને
આડી આણુ દીધીછે અમને રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજો ૧૦
શખી એકાદશી અપવાશી લ પટ લેવાનો લાગ તપાશી
રાવણુ સીતાને લઇ ગયો નાશી રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજો ૧૧
શખી બારશે હનુમાન બળીયો થેકી શમુદ્રને પાર ઉતરીયો,
જઇ જોગમાયાને મળીયો રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજો ૧૨
શખી તેરશે ત્રંબાળુ ભાગે લાક હનુમાન કેરી વાગે
લહાય લંકા તે ગઢમાં લાગે રઘુપતી રમ રૂદેમાં રહેજો ૧૩
સખી ચઉદસે ચીત વીચાર ફોજ વાંદરાની રચી સારી
રામે રાવણુને નાંખ્યો મરિ રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજો ૧૪
સખી પુન્મે પ્રભુજી આવ્યા થાળ ભરિ મોતીડે વધાવ્યા
માતા કૌશલ્યાને મન ભાવ્યા રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજો ૧૫
સખી પંદર તથો થઇ પુરી એમાં એક થથી અધુરી
આત્મારામની વાણી મધુરી રઘુપતી રામ રૂદેમાં રહેજો ૧૬

પંદર તથો.

પુનમે અમને પુરણુ દરશન દેજોરે છોગાળા;
દયા કરી મારી દેહનાં દુખેડાં ખોજો મોરલીવાળા ૧
પડત આવી પકડો મારી બાંય છોગાળા;

કાંઇ સત ગુરૂના શીતળ શાખો છાંય મોરલીવાળા ૨
બીજે મારી બાળક બુધી કાપો છોગાળા
દયા કરી મારી દેહનાં દુખડાં ભાગો મોરલીવાળા ૩
ત્રીજે હુતો તતપર થઇને બેઠી છોગાળા;
ગોરી જાતીતાને મુજને લાગી મીઠી મોરલીવાળા ૪
ચોથે ચતુરા થઇ ગયાછો ચુકા છોગાળા
કાંઇ લેહ લાગી મેં લાજ સરવની મુકી મોરલીવાળા ૫
પાંચમે પુરણવરતી કેહેવાય છોગાળા
મુજ હરી વીનાતો ઘડીએ ના રહેવાય મોરલીવાળા ૬
છઠીના લખિઆ લેખ તે કેમ ટળશે છોગાળા
મુજ પ્રીતવરતાનાં કારજ કરવાં પડશે મોરલીવાળા ૭
સાતમે હુ ગુણ તમારા ગાતી છોગાળા
કાંઇ મોરલીને શબ્દ હીંડુંછુ માતી મોરલીવાળા ૮
આઠમે અંતરિયા અંતરજામી છોગાળા;
જાદવ કુળમાં જન્મ્યો અંતરજામી મોરલીવાળા ૯
તુમે કરવા નરપતનાં કામ છોગાળા
મુજ ગમળવાવાશી ગયા મથુરાં ગામ મોરલીવાળા ૧૦
દશમે દાવાદળ આવી કોપ્યો છોગાળા
કાંઇ મામો કંસ મારીને રણસ્થંભ રોપ્યો મોરલીવાળા ૧૧
એકાદશિના પડદા—આવી ખોલો છોગાળા
કાંઇ અંતરજામી અમ સંગાથે બોલો મોરલીવાળા ૧૨
બારશે વંદરાવન રસ્તો લિધે છોગાળા
મુજ અપુરા જીવને શું મેલો વીલો મોરલીવાળા ૧૩
તેરશે કાંઇ ચરણકમળ ચીત લાગ્યુ છોગાળા
કાંઇ જન્મો જન્મની ભક્તિ તમરી માગુ મોરલિવાળા ૧૪
ચઉદશે કાંઇ ચરણ કમળના દાશિ છોગાળા
મુજ મંગળવાશિ ગયા મથુરાં નાશી મોરલિવાળા ૧૫
અમાસે કાંઇ ધરણીધર કેહેવાય છોગાળા;

કાંઇ નરસઇ મેહેતા ગુણ તમારા ગાય મોરલિવાળા ૧૬

પંદર તથિઓ.

પડવાની પણ પ્રિત ઝટમટ ભુલિરે મારા હરિ વીના એક વાત સરંવે સુની; બીજે બાળાવેશ રહ્યું બાળિ, આ ઘરમાં કેમ રહેવાય વાગે તાળિ. ત્રીજે ત્રભોવનરાય રાજ પધરો હરિ આવોને આપણે ઘેર હેત વધારો ચોથે ચતુરા નાર ચંચળ ચાલો પેલો વડોદરાનો વઇદ દુખડાં ટાળે પાંચમના પડદા હરિ શુ રાખ્યો મારે પ્રેમરસ પિવા કાજ હરિરસ ચાખયો છઠીના લખિયા લેખ તે કેમ ટળશે મારિ પેલા પેલા ભવની પ્રિત આવી મળસેરે સાતમના સંતાપ હરિશુ અમને આ શુ રહીએ મહારાજ લાજ નહી તમને આઠમે ઓછવ થાય હરિ હોય હેલિ, મારે સોળ ગોપીનો સાથ રમવા ઘેલિ, નોમે નમેરા નાથ નમેરા ના થઇએ આ ગોકુળિયુ મેલિ મથુરાં ના જઇએ દશમે દીન રાત દેહી મારિ દાઝે, ઘેર નાવલિયો રિસાય તે ઘણુ સાલે, એકાદશીનાં વ્રત મારે કરવાં, શ્રી જમુનાંજીનાં ધ્યાન મારે ધરવાંરે, દ્વાદસીને દહાડે દરશન દેજો. મારા સામળિયો ભગવાન સનમુખ રહેજો. તેરસના તો તન અમારા તુટયા, આ હરિહરિ કરતાં હોઠ અમારા સુકાયા. ચઉદશેનો ચતુર નવ સુવાળા, ઘેર રાધા સરખિ નારશ રિસાયાઇ વુનમે તો પંદર તથો થઇ કહાવે. મને સેજલડીએ સુતાં નીંદ્રા ના આવે.

પંદર તથે.

હરિ હથ મેલને રાધે મોરિ સંગ બોલને રાધે
અબોલા બોલને રાધે ગુંગટડા ખોલને રાધે;
કુબા મેરા માનને રાધે. ટેક.
પડવે મોરિ સાહેલડી પેઉજી વાડીએ જાય
પેઉજી લાવે દાડમ ગોરિ છોલેને પેઉજી ખાય હરિ હઠ ૧
બીજે મોરિ સાહેલડી અમોજા ઉગ્યો ચંદ
દાડમ કેરે દંતડે ગોરી આ સો માંડયો ફંદ હરિ હઠ ૨
ત્રિજે મોરિ સાહેલડી તરિયાજ વારોવાર,

આ શુ ભુલિ સુંદરિ ભુલિ કંકુને કાજળ સાર હરિ હઠ ૩
ચોથે ચમકતી મેં સુણી જોબન આવે વેશ;
ભરજોબનમાં એકલિ જેના પેઉજી ગયા પરદેસ, હરિ હઠ ૪
પાંચમે મોરિ સાહેલડી પંથ પલંગ કંથ દુર
ભર જોબનમાં એ તિમારૂ જોબન જાય ભરપુર હરિ હઠ ૫
છઠે મોરિ સાહેલડિ હરિજી વારોવાર
પરદેશિ રાજ પધારશે આપણુ બેશિશુ હારો હાર હરિ હઠ ૬
સાતમે મોરિ સાહેલડિ સાતેજી કીધો સ્નેહ;
ચોમાસાની રત ચીકણી ઝિણુ ઝરમર વરસે મેહ હરિ હઠ ૭
આઠમે મોરિ સાહેલડી આઠેજી જોડા જોડ
પરદેશિ રાજ પધારેશે આપણે બેશીશું મોડા મોડ હરિ હઠ ૮
નોમે મોરિ સાહેલડી નવલાજ પહેર ચીરઃ
દીપક ધ મેડે ચડું મારે નયણે વછુટયાં નીર હરિ હઠ ૯
દશમે મોરિ સાહેલડી દશરા પુજવા જાય
પુજ્યા તે નર પામીયા મારા નાથ જના ભરથાર હરિ હઠ ૧૦
અગીયારશે મોરિ સાહેલડી મે કિધી શીવરાત:
પ... એ હરી પારશું કર મને કુબજુ જોકાની ઘણી ખાંતહ હ ૧૧
બારશે મોરિ સાહેલડી બારજી બાંધ્યા બંધ
કામનારા નર કશી ગયા એતા કદાગ્રે ન છુટબંધ હરિ હઠ ૧૨
તેરશે મોરિ સાહેલડી વાદળ વાધ્યો રંગ
આસડની મુળી એક છે મન ડસાગો કૃષ્ણ ભોરંગ હરિ હઠ ૧૩
ચઉદશે મોરિ સાહેલડી પાસા લિધા હાથ
મે જાણ્યું જે પ શે પાશરા એતા પડીઆ છે બારે વાટહ હઠ ૧૪
પુનમે મોરિ સાહેલડી પુજા કરશો આશ;
મે જાણ્યું જે હરિ આવસે હવે થઇ બેઠાંકું નીરાસ હરિ હઠ ૧૫

અંબાજી સ્તુતિ

હેઠ સમાળીશા સાચુંનો રીવે અળિયા પાળે વ્રત એ રાગ.
આદો ..ઈ ગુડનો તારો રે આ બે ... પાર ઉતારોરે ટેક.

આ બેરો હું તો થશું કમાણો ભરશો અનગાર મ
મધ્ય દરિયા વચે તોફાન લાગ્યુ શારે થશે હેવાલ બેડો૧
ખલાશીયાતો ખરખડ કરેછે મહા જુલમ મન માંય
માલધણી, વિમાશી રહ્યા છે ડોલ્યુ દરિયા માંય બે ડે
મધ્ય દરિયા વચે ડોલ્યુ માતાજી વહાણુને નથી વિશ્રામ
એક નામનો આશરો તમારો કરો સેવકનાં કામ બેડો ૨
એક નામનો આશરો તમારો કરો સેવકનાં કામ બેડો ૩
ઊંચુ જોઉ તો આભ માતાજી નીચુ જોઉ તો નીર;
બાળા શક્તિ મારિ અરજ સાંભળજો સાજા રાખો શરિર બેડો ૪
કુતાપજાની લેહેરો લાગીને મોજાતણી શી વાત;
અપશુકનનો આ વેળા આવીછે ધાઓ ધાઓ અ.બેમાત બેડો ૫
હાથેથી હવે નેજા છુટ્યા શઢ પણ ડગ્યા તોડ
અન્ત સમાની આ વેળા થઇ હવે મોટે ભાલેછે મોટ બેડો ૬
ડુંગરિએ તો દવ લગાડેલા પુરણ કીધેલાં પાપ
એક પોહોરથી સ્તુતી કરશું આનોને આપો આપ બેડો ૭
અડધુ વહાણ મેં અરપણ કીધું સાક્ષિ ઊંચો આભ,
આ અવસર આરા સુરિ આવો નથી ખાતો મારે લાભ બેડો ૮
જગત જનેતા સ્તુતી સુણી થયાં વાઘ ઉપર અસ્વાર;
ઝાઝ ઉપર જઇ ત્રીશુળ ઝાટ્યું તાર્યુ તે જળ મોઝાર બેડો ૯
વેહેપારિઓને અચરજ લાગ્યો આવ્યું મનમાં બ્હાર,
કરજોડી રેવા ભગત ભણેછે અરપી દીધો બધો માલરે. બેડો ૧૦

દાણ લીલા

અલ્યા કાનજી તું ક્યારનો ઘેલો થયો જો, તુ તો શેનું માગે છે દા
ણજો મહીની મટુકી ફુટસેજો ગોરશીની થાશે હાનુજો. ઘેલેશું શું
બોલે ગોવાળીયાજો ૧ અલ્યા નવ જાણીશ કોઇ આપદીજો ડોશું મન
ળશે માથા ફેડી નાખજો; મારગ મુકીને રેહેજો વેગળોજો મારા કાં
સને થાશે જાણ, ઘેલેશું૦ ૨ તારો કંસ કમુંની નથુ કર, મારા સ
ગે છે સઘળો સાથ; આલી દહાડી તે દાણ ચોરી જતી, ઘણે દહાડે

આવી હાથ ઓઢી જાન તુ આહીરની ૩ અલ્યા હાથની તે હોંશ રખે રાખતોજે હાથે ચારી જાણે છે ગાયજે પાલવ મુકીને રહે વેગળો, મારી વ્રજમાં થાશે જાણ ઘેહેલુ ૦ ૪ અલી વ્રજમાં વશીને વેર વાળશુ રખે રાખતી હઇયામાં હામ; નંદજીના નામ પ્રતાપથી હુતો છેદુ તારા કંસનો હામ ઓઢી૦ ૫ અલ્યા કંસે કરયુ તે વીસરે, ભાઇ હણ્યા પોતાના તાંહ નાશીને છુરે લાડકા અલી ઉગારયો છે વ્રજમાંય. ઘેહેલું૦ ૬ વળી વ્રજમાં વશીને વેર વાળશુ, તુ તો જો જે અમારાં કામ અવનીનો ભાર ઉતારવો ધરયુ નંદકુંવર ઘેર નામજે ઓઢી૦૭ અલ્યા સાચુ કહેતાં દુઃખ લાગશે પેટ માટે ચારો છો ગાય તુ, આવડો મોટો એમાં થયો તુને કોઇએ ન આપી ઘેહેલુ ૦ ૮ અલી આહીરની કન્યા અમો શુ કરૂ અમો સંાથ બ્રહ્મચાર; રખે પડપડછાયો પાડતી તુ તો ધાબળીની ઓઢનાર ઓ૦ ૯ અલ્યા લાચ ટકાની મારી ધાબળી હીરા શડીત મારો છે હાર; આછી પટોળી મારી પેરણુંજા તું તો કામળીનો ઓઢનાર ઘેહેલુ૦ ૧૦ જેનો બ્રહ્માએ તાણો તાણયો એનો શંકર સરખો વણનાર તેરે ઓઢણુ મારે કાંબળી તેનો શેષ ન પામે પાર ઓ૦ ૧૧ અલ્યા શેષના સરખુ તન તાહરૂં અમો ચંપકવરણી નાર, અલ્યા કાચા કત્રકને વેર વરયુ તુનો પશુ તણો પીડાર ઘે૦ ૧૨ તું શાને નીસરી મહી વેચવા અલી બેશી રહેજે ઘરમાંય; દોલત ઘણી છે તારા બાપને શાને અહી આય ઓ૦ ૧૩ આવે સદા વાટ માહી વેચતાં જઇ પુછો જસોદા માય; બાંધી મુઠી સવા લાખની ઉઘાડીએ તો પત જાય ઘે૦ ૧૪ અલી ઘણી ઇછા છે મહી ચખાત મીઠી મેળવણીના સ્વાદ ફીકુ પડશે પાછુ આપશુ તું શાને કરે વીવાદ ઓ૦ ૧૫ અલ્યા ગોરસ કેર કોણુ ગણુજે તુનો ઘણી દીસે છે રીસાળ હશીને તાળી લે હાથ માં, તુ પ્રીત ધરીને રસ આલ ઓ૦ ૧૭ અલ્યા માગ્યાં મુગતાફળ પામીએ, હઠ કરે કાંઇ નહી તને લાડકા, મન આણત કાંઇ વિવેક ઘે૦ ૧૮ અલી વીવેક ઘણો છે મન માહરે, જવા નહી દેઉ નીરધાર; આપ્યા વિના કેમ છુંટસો તારા માથુ તુ જુયાર ઓ૦ ૧૯ તારા મ-

નન્દ વીચાર મે જાણીય હદશાને કરાશે હાથ; મનમાં મન મળી ગયુ, જેમ સાકર ભેળી દુધ માય ધે૦ ૨૦ સાકર સરખા બોલ પ્રીતનો બાંધ્યો તુજ પાસ છું આપુ તમોને કોલ ધે૦ ૨૧ ભેદ ભાગીને રસ વાધીયો, ગોવાળીણી લાગી પાય નંદજીના કુંવર કૃપાળને, હલટ અંગે તે ન માય ધે૦ ૨૨ જે કોઇ ગાય શીખેને સાંભળજે તે ફરી ન આવે ગરભ વાસ; દાણુલિલા દીનાનાથની, ગુણ ગાય રંતનીયો દાસ ધે૦ ૨૩

કજોડાવાળી સ્ત્રીના વિલાપ વીશે ગરબી

[અલબેલી અંબે માત જોવાને જઈએ એ રાગ.)

બળ્યો બળ્યો આ અવતાર દુખ મુજને લાગ્યુ;
મારો સ્વામી છે નાનુ બાળ નીત્ય દેખી દાઝુ ટેક.
નવ વરસનો નાથ છે મારે હુ છુ જોબન વેશરે
સોળ વરસની ઉમર મારી તેથી થાય કલેશ દુઃખ ૧
પાપી પીતાને શુ હવે જાચુ કાંઇ ન રાખ્યું ભાનરે
કુલીન ઘરનો વર જોઇ મને કીધુ કન્યા દાન દુઃખ ૨
બાળપણામાં ઝેરથી મુજને મારી હોત તો સારૂરે
આ અવસર નહી બળતે આવું કુણુ કલેજુ મારૂ દુઃખ ૩
બાળક અણુસમજુ પતિ મારો દેખી દીલ બહુ દાઝે
દુખ રૂદેનુ કેહેતાં આજે મન મારૂ બહુ લાજે દુઃખ ૪
પોહોર દીવસ ચડે પોહોડીને દાતણુ પાણી ન કરતો;
રોતો રોતો મા પાસે જઇ પેટ પોતાનુ ભરતો દુઃખ ૫
ખાનો ખાનો પેશાબ કરતો મા તેની કળકળતીરે;
ભાન શરીરનુ લેશ નહી તેને તેથી હુ નીત્ય બળતી દુઃખ ૬
આ કરતાં પીઉ હોત નહિ તો માનત મનથી સારૂરે
દેખીને દાઝે છે આજે કુણુ કલેજું મારૂ દુખ ૭
અધુરામાં પુરો મુજને કામ ઘણુ દુખ દેછેરે;

નર કરમ કરવાથી મુજને બીક ઘણીરેમન રેહેછે;
સમજ્જો કદી હોય પીડ તો લોકમા નત ના'દાંયરે
પર પુરૂષનો ગરભ રહેતો મારી ફજેતી થાય દુઃખ ૯
શોખિલા નર જોઇને મારૂ મન ઘણું અટળાય;
કામદેવના તાપે કરી મારૂ શરીર નાય સુકાય. દુઃખ ૧૦
મેશ્વરાશી કહેછે મુખ્યથી કોઇ કજેડુ ન જોશોરે
દુખ પુત્રનુ દેખિ અંતે, પોક રોશોરે દુઃખ ૧૧

ગરબી

સુણ ચતુરસુજાણ પરનારીની પિત કમુના કીજીએ
જેને પ્રિત કરી પરનાર તણી તેને હેડે રૂવ્યાં રાય ઘણી
એણે કુળની લજ્જા કાંઇ નારે ગણી. સુણ૦ ૧
તમે પેહલા ભમશો દુતીને તારૂ સરવશ લેશે ધુતીને
પછી રેહેશો અંગભભુતીને સુણ૦ ૨
તમે બેઠા મુકો મરડીને કાળજું ખાશે કરડીને;
નહી મુકે માસ આંતરડીને સુણ૦ ૩
તને પ્રેમના પ્યાલા પાઇને તારૂ સરવે લેશે વાઇને:
તને કરશે ખોખુ ખાઇને સુણ૦ ૪
પ્રિતમના સ્વામી હો પ્યારા તમને ગોપીઓ કરે કાલાવાલા
તમે દરશન દોની મોરલીવાળા સુણ૦ ૫

ગરબી.

મારી બાઇજી છે મનમાન, સમ હું ખાઇશરે;
મરી નણદલને નહી ગમે તો ગહીયર જાશરે
બાઇજી બુધ વિના મેં માગા ટોડલીએ ભરાય રે
ઘેલી થઇ ઘર કામજે લાગ્યુ જાતા વિમત ન આવી સમ ૧
શુ સમરી આકાસેઆવી ગગને ઘેર લઇ ચાલી
વ'દ્રાવનમાં ગઉ ચરાતાં સમ ૨
અમે બહુવાર નાનાં માટે બોલતાં મુખ બીજેરે,
મોહનનુ મુખ મીઠું કરાવી આગા માગી લીજે સમ ૩

ફેરે ફેરે પુજી જોજોને ઓછુ ન પડે આહાર
રામકૃશ્ન પ્રભુ રંગનો રશીયો સહુની લે સંભાળ

ગરબી.

વારે નણદલ બોલી વાત સમ શા ખાશોરે
જ્યારે આવશે મારો ભરાત સાંચા થાશોરે
કેહેવારે મારા ભાઇને એને કાનુડો બહુ વ્હાલોરે:
મોહનને કાજે રૂડા દીસોછો ગાળ અમારી ઘાલો સમ ૧
કેહાનુ કરણ ફુલ તે કયાંય આવી વીસારી
તે મે કહાનને કાને દીઠુ સાખ્ય છે પર્ઇયર મારી સમ ૨
હરિને નીરખે પ્રિતે નિરખ્યાવિના વહુને અન્ન ન ભાવે
સામળીયો સાળેલો થઇને વહુજી માટે આવે સમ ૩
વહુને અતી ઘણો વ્હાલો છે સામળીયો શામ વરણ
રામ કૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રશીઓ મથુરાનો ભગવાન સમ ૪

ગરબી.

મારા મન ગમતાતમહરાજ મારે ઘેર આવો
હુ તો તલસુ તમારે કાજ હશીને બોલાવો
વાલંભ ન કરશો વીઠલા આવો અમ ઘેર આજ
પેર પેરનાં પકવાન પડાવુ ત્રિકમ તારે કાજ. માર૦ ૧
મનમાં હતું જે મારજી મુખથી કેમ કેહેવાય
આવી શકોતો આવજો મારૂ જોતામાં જોવનજાય માર૦ ૨
આ જોને આંગણીએ ઉભા રંગીલા રણછોડ
રાધેના સ્વામી પ્રભુ અંતરજામી પુરો મારા મનડાના કોડ મારા૦ ૩

ગરબી.

જેનો પેહેરો તે પરઘેર જાય સખિ શુ કરીએ
અમથી એકલડાં ન રહેવાય વીજોગે મરીએ ટેક.
રૂપ જોવરતો રશીયો રૂડો પગણો કરેછે પ્રિત
અણ તેડયો આંગણીએ આવે એની તે એની રીત સખિ
બોલાવ્યો બોલે નહી કેને કેહીએ પેર

શેરડીએ સામો મળેરે વ્હાલો નીચાં તે ઢાળે નેણુ સખિ ૨
છળભેદમાં છાનો રમે અમને વાયદે વાય
ચંદ્રના સ્વામી પ્રભુ અંતરજામી વાહાલા અર્થ પડે ઓળખાય સ ૩

ગરબી

જાવ જુઠડા કહાન જાઓજી જાણ્યા
એવા ધુતારાના ઢંગ પંચે માણ્યા ટેક
વાટ જોવંતા રજની વીતી આવ્યા ઉગમતે સુર
કામણગાળા કાહાનજી વાલે અમને વીસારયાં છે દુર જાવ૦ ૧
પરનારી શું પ્રિતડી કિધી કામો કામ
અહી આવીને શુ કરેરે જેનો ઘેર ઘેર હોય વીશરામ જાવ૦ ૩
કોઈ મંદીરમાં કાહાનાજી કીધી લીલા લેહેર
ચંદ્રના સ્વામી પ્રભુ અંતરજામી મેતો જાણી જાણી તમારી પેર
જાવોજી જાણ્યા૦ ૩

ગરબી

મને કૃષ્ણ જોવા । કોક સમયર ચાલોને
રુમીયાજીને લાગુ પાય હરિવર આવોને ટેક.
દંરે દંરે દીવા કરૂ પુજુ શંકર દેવ
સામળાગો વર પામવા હુતો કરૂ શભુની શેવ સહુ૦ ૧
ગોકુળની ગોવાળણીરે હીંડે મલપતી ચાલ
એના ઉપર મોહનમોહી રહો એનુ મુખડું છે લાલ ગુલાલ સ૦ ૨
સાસુ મારી જશોમતીરે સસરો શ્રી નંદલાલ
કંથ કોડીલા કાહાનજી મારૂં સાસરૂ ગોકુળ ગામ સહુ૦ ૩
કાળંદ્રિને કાંઠડે નાવા નીરમર નીર
વસ્ત્ર વીઠલો હરી ગયો હુતો સેણે ઢાંકુ શરીર સહુ૦ ૪
ગાય શીખેને સાંભળે ગણી રાધાજીનો રાસ
નરનારી વઇકુંઠ પામશેરે ગાય નરસઇયો દાસ સહુ૦ ૫

ગરબી

તારી મોરલીએ માહારાજ મન હરી લીધાંરે

મારી ગઈ છે શુદ્ધને સાન કામણ કીધાં ટેક.
સાંભળતામાં શુદ્ધબુદ્ધ ભુલી ને તન મન વ્યાકુળ થાય
પુરપતી પરવાર સર્વે મને મંદીર ખાવા ધાય મન ૧
અંતરમાં વ્યાકુળ થાયરે વીસરી ભોજન પાન ?
અવળાં આભુષણ પેહેરીયાં મેંતો નેપુર ઘાલ્યાં કાન મન ૨
સેંથે તે કાજળ સારીયાં નયણે સીંદુર રેખ
એક એકથી ઉતાવરી નીસરી આવી તે દેખાદેખ મન ૩
સનમુખ આવી ઉભા રહ્યા નયણે નીરખ્યા નાથ
લક્ષ્મણના સ્વામી સંગે રમતાં મેંતો હરખે જોડયા હાથ મન ૪

ગરબી

ત્યારે બોલ્યા હળધર વીર અહી શીદ આવી
તને કોને દીધો સાદ બુદ્ધિ ગમાવીરે ટેક
ઓની વેળા અરધી રાતે કોને શુ છે કાજ
શીરસજ થઈ ને નીસરયાં તમે ખોઇ તે કુળની લાજ, અહી ૧
દેહ તણી મરજાદ લોપીને ન ગણો સર્વે સંસાર
પગ ખોય પ્રતિવ્રતા તણુરે તુતો તજરે ભરથાર અહી ૨
હું જાણુંછુ વન જવાને આવ્યા સર્વે નીરધાર
બનશીરે બટની કુસુમ કરીવર ભમરો કરેરે ગુંજાર અહી ૩
વન જોયુંને ઘેર પધારો સ્વામી તમારી આશ
લક્ષ્મણના સ્વામીનાં વચન સુણીને ગોપી થયારે નિરાશ અહી ૪

ગરબી.

ત્યારે બોલ્યાં ગોપીજન હવે કયાંહાં જઈએરે
તમે સારો અમારી આશ એમ ન કરીએરે
માતા પીતાનુ કયુ ન માન્યુ ન ગણ્યો ઘેર ભરથાર
તમો વિના અમને કાંઇ નવ ગમે સુનોલાગે સર્વે સંસાર હવે ૧
રમરણ કરોને મારી સાથે રૂડુ વંદ્રાવન
ના કહેશો તો નિશ્ચેરે ગડશે તમ આગળ અમારૂ તન હવે ૨
આસ ભરવાં અમો આવીયારે રમવાને તમો સાથ

તેડીને તરછોડીઆરે તેતો ન ઘટે તમને નાથ
અંતર પ્રીત જોઈ અલબેલાને હસીને બીડી બાથ
લક્ષ્મણના સ્વામીએ રાસ રમાડયો સરદ પુનમની રાત હવે ૪

ગરબી.

શ્રી વૃંદાવન મોઝાર રાસ મચી માલેરે
સહુ કનક મણીના થાળ ઠમકે ચાલેરે
ઘુઘરી ઘમકે ને નેપુર ઠમકે ઝાંઝરનો ઝમકાર
કંઠે પરસ્પર બાંવડીરે થેઇ થેઇ કરે સહુ નાર રાશ ૧
આલીંગન ઉપર હયો ચુમ્બન આનંદ ઓછવ થાય
સાહેબજાના શું રંગભેર રમતાં ઉલટ અંગ ન માય રાશ ૨
વીઠલને વશ કરવાને કાજે રૂપે કરતી આજ
નેણ કટાક્ષ નેણ જોતી ગોપી લેતી પરસ્પર તાળી રાશ ૩
સુધ ન રહી શરીરની ને રજની કીધી ખટ માસ
લક્ષ્મણના સ્વામીની સંગે રમતાં
ગોપી કરતી હાશ વિલાશ રાસ મચી માલેરે રાશ ૪

ગરબી

સમી સંધ્યાએ અમો સાંચર્યારે જમુનાની તીરે હ
દુરલભ દરશન દીજીએ વાલા શ્યામ શરીર હાં ૧
ગોવાળીયાની વૃજમાં હરી રમતા દીઠા હાં
ગતે ગઈને ઘમસાઈ પડી અતી લાગો મીઠ હા ૨
સહુ શખી ટોળે મારી ગત મત ખોઈ હા
શ્રીવલ્લભ પ્રભુ પાતળા માગશર મળતાં હા ૩

ગરબી

શમી સંધ્યાએ પાણી સાંચર્યા જમુના જળ
વાટે મળ્યા વણાગીયા મારાં દુખડાં હ હર હરભવવાળા
મેં પુછુ મન ભાવતું છબીલા વારૂ હા
રાજી છીએ અમે સુંદરી ઓશીશ તમારૂ હા ૨

કોઈ દિન ઘેર આવો નહી જાતાં ને વળતા હા
શ્રી વલ્લભ પ્રભુ પાતળા માગસર મળતાં હા ૩

ગરબી

ઉભલા તે રેહેજો કહાનજી જુમનાને આરે
જળ ભરવા અમે આવશુ વારેને વારે
ચોદશ ધેન ચરાવજો અમે નીર ભરીશુ
આંખ પાંખના નેણુમા અમે પુરણ હરીશુ
હરી મુજને વાહાલા ઘણારે હુ હરીને વહાલી
શ્રી વલ્લભ પ્રભુ પાતળા ઘેર આવો ચાલી

ગરબી

મરકલડા કરે માનની કોઈ વાત ક જાશે
રાધાજી તે ચમકે ચાલીયાં ઘણો રંગ રાચે
સામગ્રી સરવે જોઈ કરી થઈ લાલચ ગેલી
શાક પાક સુંદર કરીને થાળ આગળ મેલી
જમવાની શી જુગતી બની શીર વેણી છુટી
ધાઇને આવ્યા કાનજીરે હું તો જમતા ઉઠી હા ૩
લાખેણાના ચાલનો લાખેણો લટકો હા
શ્રી વલ્લભ પ્રભુ પાતળા મારા ચીતમા અટકો હા ૪

ગરબા

હાંરે ચાલો ડાકોરમા જઈ વસીએ
" મને લેહે લગાડી રંગરશીએરે ચાલો ડાકોરમા ૧
" પ્રભાતને પોહોર નોબત વાજે
" અમે દરશન કરવા જઈએરે ચાલો ડાકોરમા ૨
" લટપટી પાઘ કેસરીયા વાઘા
" કાને કુંડળ સોઈએરે ચાલો ડાકોરમા ૩
" પીળા પીતાંબર જરકશી જામા
" મોતીની માળા સોઈએરે ચાલો ડાકોરમા ૪
" ચંદ્રબદન અણીઆળી આંખ્યો
" સુંદર મુખડુ સોઈએરે ચાલો ડાકોરમા ૫

' રૂમઝુમ રૂમઝુમ નેપુર વાજે
' મન મોહ્યું મોરલીએરે ચાલો ઠાકોરમા ૬
' મીરાબાઇ કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર
' અંગો અંગ જપ ગળીએરે ચાલો ઠાકોરમા ૭

ગરબી

' લટકાળો ગરીવરધારી
' મને મારી નેન કટારીરે લટકાળો ગીરધારી ટેક.
' આજ મળ્યા વાલો જુંમનાની તીરે
' એની રૂપ રસીક છબી ન્યારીરે લટકાળો ૨
' સામળીએ કહ્યું સાનમારે
' મારા પ્રાણ થકી ઘણી પ્યારીરે લટકાળો ૩
' હદાભટના હરી કરયુંરે કામણ
' મારી સુદ્ધબુદ્ધ સરવે વીસારીરે લટકાળો ૪

ગરબી

' મારા સમ હાલે મળજો
'પેલુ વચન બોલ્યા તેં હરી પાળજોરે મારા ૧
'રસ્તે આળ ન કરીએરે વાહાલા;
' મારી સાચી વાત સાભળજોરે મારા ૩

' પેલા લોકો ડરાવ્યા નવ ડરજોરે
' હરીભટના હરી છો હજું કાચા
' તે માટે પાછા વળજોરે મારા ૪

ગરબી.

' ચાલો ચાલો ચતુર કાઇ લાવજો
' તમે આવી અમને શુ બાજોરે ચાલો ૧
' વળગ્યા જુમી ન કરો વહાલા
'તમે આવી અમને શુ બાજોરે ચાલો ૧
' દેખે હરીજન થાઓ સમજણા

' અમે લાજીએ ને તમે ગાજોરે ચાલો ૩
' હરી ભટતા હરીને કરીએ ટુકારા
' માટે હેત ઘણેરા અમને દાજેરે ચાલો ૪

ગરબી

' જુમનાની તીરે વાહાલો હારે જીવણુને જોવા ચાલોરે જુ ૧
' જુંપનાકી નીરે તીરે વાલો ધેન ચરાવે
' મોરલી બજાવે નદલાલો જુમનાની ૨
' ઘણે દહાડે ઘેર આવ્યા નહીંરે જવા દેઉ
' માટે મનખ્યા દેહનો લાવોરે જુમનાની ૩
' હરીભટના હરી છો રંગરસીયા
' માટે ઘેરીને ઘરમા ઘાલોને જુમનાની ૪

ગરબી

કહેવા દેને કાહાન તારી કેહેવા દેને કાહાન
વાહાલાનુ વદવાદ લડેછે રવી ઉગમને ભાણુ તારી ૧
બીવડાવો તે બીજી નારી ખરૂ લોકોડુને આરસપાણુ તારી ૨
વંદ્રાવનની કુંજ ગલીમાં હલકુ પીંપળીયાનું પાન તારી ૩
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર વજ્યા અમારા વાન તારી ૪

ગરબી

કાહાન માગ્યો દો જસોદાજી કાહાન માગ્યો દો ટેક.
આજની રૂજની રંગભેર રમતાં પરભાતે પાછો લ્યો જ, ૧
કલ્લા કાળી એણુત્રટ બીજ્યા હાર હઈયાનો લા જ, ૨
હસ્તીને ઘોડા માલ ખજાના વેઠુલ સગુતી લો જ ૩
મીરા બાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ ચરણુકમળ ચીત લો જ ૪

ગરબી

લીધુરે ઝટકે મારૂ મન લીધુરે લટકે ટેક.
વંદ્રાતે વનમા વેણ વગાડે વાંસતણે કટકે મા ૧
ગત્તા ભંગ કરયા ગીરધારી અથને મારયા છે ઝટકે મા ૨
પટ પીતાંબર હરીએ પેહેરયા મોહી હુતી પીળુડે પટકે મા ૩

મીરાં બાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ ચરણ કમળ ચીત અટકે ૪

ગરબી

મહી ઢળશે મારૂ મોહનલાલ મહી ઢળશે મારૂ ટેક
લાખ એ લાખનુ માટ તંદાશે શોભીતુ સારૂ મો, ૧
તમે વનમાળી ન કરો આળી અમે વહુવારૂ મો, ૨
ફુલ પડે તેની ચોરસ ગુથે લોક બોલે ન્યારૂ મો, ૩
મીરા બાઈ કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ ચરણ કમળ વારૂ. મો, ૪

ગરબી

સામળીયા લાલ આસુડી સંતાપે કહો કેમ ફીજીએ;
કયા જઈએ હરી ઘરમા બેશી રહીએ તો રાડ ખીજશે ટેક.
મારી સાસુ સખણી છે એવી નણુદલને નાતરે દેઉ પેહેલી
તે તો વાત નથી કેહેવા જેવી શામળીયા ૨
મારો સસરો સાધુ જન ઘણો મને આકરો છે તેનાજ તણો
મારે જેઠ ઝાપડો બુદ્ધી વનો શામળીયા ૨
બાઈ સુકી વચે સોભાગી હુતો અનાથ ની છુ તમારી
પદ ગાશે વઈઅર વીચારી શામળીયા ૩

ગરબી

ઓ જસોદાજી આત્રડો લાડક્યાંએ લાલ ન ફીજીએ
ચાલો ત્યા સુધી સુતના પ્રેમ ચરીત્ર દેખાડી દીજીએ ટેક.
કાલે કોતક કીધુ મદીરમા એણે માખણપેંડો લીધો કરમા
એણે માકડા ઘાલ્યા ઘરમા ઓ જસોદાજી ૨
વાલો સંતાડયા શોધી કાઢે હોય ઉચા પણ હેઠા પાડે
એતો ખાય ખવરાવેને વનસાડે ઓ જસોદાજી ૩
ઘાલો સુતા બાળકના અંગ મોડે મારા બાંધ્યા વાછરૂ છોડી મેલ
દધી ગોરસ દુર થકી ફોડે ઓ જસોદાજી ૪
દયા પ્રીતમના સ્વામીના રશીયા દધી ગોરસપર આવે રશીયા,
ધન્ય ભાગ્ય અમારૂ વીજમાત્રશીયા ઓ જસોદાજી ૫

ધી જૉલી પ્રિન્ટિંગ વર્ક

આ છાપખાનામાં સર્વ જાતનું છાપવાનું-ફૉર્માનું તેમ જોબવર્કસ તેમજ બીલોનાં બીજાં પરચુરણ કામો ઘણી ... થી તેમજ તાકીદે કરી આપવામાં આવે છે.

પ્રુફ વાંચવાની કડાકુટ કામ આપનારને રહેતી નથી તેથી તે-ઓ સાહેબોને ઉજાગરો રહેતો નથી.

કામ નિયમીતરીતે વખતસર આપવાથી કામ આપનાર સાહેબોને કોઇપણ રીતે નાખુશ થવાનું કારણ મળતું નથી.

ભાવ કીફાયત-એકવાર કામ પાડી ખાત્રી કરવા ફરમા... ઘણા ગૃહસ્થોને કરવામાં આવે છે.

ધારો સુ
દધી ગોન્સ
દયા પ્રીતમના સ્વા...
ધન્ય ભાગ્ય અમારૂં વીજ